

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.700.034/2025/15.
Felperes: Mátészalka Város Önkormányzat
(4700 Mátészalka, Hősök tere 9.)
A felperesek képviselője: Dr. Kádár Attila Ügyvédi Iroda
(1074 Budapest, Dohány utca 12-14.
eljáró ügyvéd dr. Kádár Attila)
Alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője: Dr. Jánosi Bálint kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt: Közbeszerzési Hatóság Elnöke
Az alperesi érdekelt képviselője: (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
dr. Nyerges Éva kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.593/8/2024. számú határozat
jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A bíróság az alperes 2024. november 26-án kelt D.593/8/2024. számú határozatát megváltoztatja és megállapítja a jogsértés hiányát.

A 30.000 (harmincezer) forint feljegyzett eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen a közléstől számított 15 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással, a megsértett jogszabályhely pontos megjelölésével, a Fővárosi Ítéltáblához címzett, de a Fővárosi Törvényszéken az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint előterjesztendő fellebbezésnek van helye. A Fővárosi Ítéltábla előtt az ítélet elleni fellebbezési eljárásban a jogi képviselet kötelező. Tárgyalás tartását a fél a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben kérheti. A határidő elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye. A jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely pontos megjelölésének, illetve az ítéletnek a közzétett kúriai határozattól jogkérdésben való eltérésére hivatkozásnak elmaradása a fellebbezés hiánypótlás nélküli visszautasítása jogkövetkezményével jár.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2019. január 31-én közbeszerzési tervet fogadott el a 9/2019 (I.31.) számú közgyűlési határozatával, amelyet a honlapján 2019. február 11-én a

<https://mateszalka.hu/fejlesztések/2016-01-06-16-52-45/kozbeszerzesi-terv> címen közzétett. A határozat mellékletét képező kimutatásban rögzítésre került, hogy a felperes a „Kossuth utca rekonstrukciója” projekt közbeszerzési eljárását a 2019. I. negyedévében tervezi, melynek becsült értéke 275.590.551 Ft.

- [2] A felperes mint ajánlatkérő 2019. március 22-én a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 115. § szerinti közbeszerzési eljárást indított „a Kossuth utca rekonstrukciója” tárgyában (EKR000346542019). A beszerzés becsült értékeként 275.590.551 Ft került meghatározásra. A beszerzés részben uniós támogatásból valósult meg. A felperes öt gazdasági szereplőnek küldött ajánlattételi felhívást, melyre egyedül a Bereg Konstruktor Kft. nyújtott be ajánlatot 275.589.828 Ft ajánlati árral. A felperes az eljárást 2019. április 5-ei összegezése szerint eredményesnek nyilvánította, az ajánlattevőt nyertesnek hirdette ki, akivel 2019. április 23-án szerződést kötött.
- [3] Az alperesi érdekelt – közérdekű bejelentés alapján indult eljárását követően – 2024. szeptember 13-án az alperes hivatalbóli eljárását kezdeményezte egy egyesület és nyolc települési önkormányzat, köztük a felperes ellen. A felperessel szemben a Kbt. 2. § (1) bekezdése és a Kbt. 36. § (2) bekezdése megsértésének a megállapítását és bírság kiszabását kérte arra tekintettel, hogy a felperes nem élt jelzéssel a Gazdasági Versenyhivatal felé, továbbá e jelzés elmulasztásával nem biztosította a verseny tisztaságát. A kezdeményezése indokát abban jelölte meg, hogy a közbeszerzés becsült értéke és a nyertes ajánlat összege csaknem 100%-ban megegyezik, ezért alapos okkal feltételezhető a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. §-a vagy az EUMSZ 101. cikke szerinti rendelkezések megsértése.
- [4] A felperes a jogorvoslati eljárásban tett észrevételében hivatkozott arra, hogy a közbeszerzési eljárás megindítását megelőzően közzétette honlapján a közbeszerzési tervét, melyben szerepelt a vitatott beszerzés becsült értéke, az tehát ekként bárki számára hozzáférhető információ volt. Ebből következően nem merülhetett fel benne a versenykorlátozás jogsértésének alapos okkal történő feltételezése.

Az alperes határozata

- [5] Az alperes a 2024. november 26-án kelt D.593/8/2024. számú határozatával megállapította, hogy a felperes a Kbt. 2. § (1) bekezdésére tekintettel megsértette a Kbt. 36. § (2) bekezdését, ezért a felperessel szemben 2.000.000 Ft bírságot szabott ki.
- [6] Indokolása szerint a Kbt. 36. § (2) bekezdése már abban az esetben is megkívánja az illetékes hatóság megkeresését, értesítését, amikor az ajánlatkérő csak feltételezheti a versenyjogi szabályok esetleges sérelmét, még ha azt konkrétan alátámasztó bizonyítékokkal nem is rendelkezik. A törvény ugyanis nem várja el az ajánlatkérőtől a versenyjogi helyzet kivizsgálását, ellenben azt igen, hogy ennek érdekében a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervet (a Gazdasági Versenyhivatalt) megkeresse. Ez pedig adott esetben azt is jelentheti, hogy – bár alapos okkal volt feltételezhető az ajánlatkérő részéről a versenyjogi szabályok sérelme az adott közbeszerzési eljárásban – mégsem kerül sor végül ilyen megállapításra a versenyhatóság részéről. Mindezt azonban az ajánlatkérő nem mérlegelheti, törvényi kötelessége arra szorítkozik, hogy a versenyjogi vizsgálat lehetőségét megteremtse, azaz ne mulassza el a Kbt. 36. § (2) bekezdése szerinti megkeresést, ha annak megtétele indokolt. Jelen ügyben arra a megállapításra jutott, hogy a becsült érték összegével szinte teljesen megegyező összegű nyertes ajánlat ténye önmagában olyan körülményként lett volna értékelendő, amely felveti a versenyt megakadályozó, korlátozó vagy azt torzító magatartás lehetőségét, különös tekintettel a Kbt. 2. § (1) bekezdésében foglalt alapvető elvárásra. A felperes a becsült értékkel lényegében egyező ajánlati ár kapcsán megállapításokat nem tett, bírálata során nem vizsgálta annak kérdését, hogy az egyezés miatt alkalmaznia kell-e

esetlegesen a Kbt. 36. § (2) bekezdését figyelemmel a Kbt. 2. § (1) bekezdésben foglalt alapelvi elvárásra. A kötelezettség teljesítése szempontjából nem tekintette mérvadónak, hogy a felperesnek nem volt gyanús (és különben sem ütközik jogszabályba), hogy az ajánlat és a becsült érték között minimális az eltérés. Nem bírt relevanciával az a körülmény sem, hogy az ajánlattevő tisztában lehetett-e a fedezet mértékével tekintettel arra, hogy a támogatás összege megismerhető volt nyilvános internetes oldalakon, így abból a becsült értékre a lehetséges ajánlattevők következtetni tudhattak. Nem tudta elfogadni azt az érvelést sem, hogy a felperes 2019. évi közbeszerzési terve tartalmazta a tárgy szerinti közbeszerzési eljárás becsült értékét, és ezért azt az ajánlattevő megismerhette, mert a Kbt. 42. § (3) bekezdésének első mondata alapján a közbeszerzési terv nem vonja maga után az abban megadott közbeszerzésre vonatkozó eljárás lefolytatásának kötelezettségét. A felperes olyan körülményeket vetett fel, amelyek vizsgálatára végső soron a Gazdasági Versenyhivatal hatósági eljárásában kerülhetett volna sor abban az esetben, ha a felperes eleget tesz a Kbt. 36. § (2) bekezdésének.

- [7] A felperes jogsértését súlyosnak értékelte az ajánlatok versenyének minél szélesebb körű biztosítása ajánlatkérői kötelezettségének sérelme miatt, ezért bírság alkalmazását tartotta indokoltnak, melynek mértéke megállapítása során számos enyhítő körülményt figyelembe vett, de súlyosító körülményként értékelte, hogy a közbeszerzés forrása támogatás, ezért a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció kapcsolódhat.

A kereset és a védírat

- [8] A felperes a határozatot keresettel támadta, melyben kérte elsődlegesen a határozat megváltoztatásával a jogsértés hiányának megállapítását, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, harmadlagosan a határozat megváltoztatását és a kiszabott bírság törlését vagy 200.000 Ft-ra történő mérséklését. Perköltség iránti igényről nem nyilatkozott.
- [9] Hivatkozása szerint a határozat az ügy érdemére kihatóan a Kbt. rendelkezéseibe ütközik, illetve az ajánlatkérői eljárás nem megfelelő értékelésén és minősítésén alapul; a bírság kiszabása és annak összege meghatározása során végzett mérlegelés megalapozatlan és okszerűtlen.
- [10] Az alperes nem megfelelően alkalmazta a Kbt. 36. § (2) bekezdését, döntése során az eset összes körülményének vizsgálata és értékelése nélkül, pusztán a becsült érték és az ajánlati ár közel azonosságára alapítottnan állapította meg a jogsértést, nem megfelelően értékelte és minősítette korábbi eljárását. Nem vette figyelembe, hogy a honlapján közzétett közbeszerzési terv pontosan tartalmazta a közbeszerzési eljárás megnevezését és becsült értékét, amely az eljárás megindítása előtt ismertté vált a potenciális ajánlattevők körében. Az eljárást ennek tudatában indította meg, tehát számolt azzal, hogy a várhatóan beérkező ajánlatok a nyilvánosságra hozott becsült érték közelében lesznek, ami pedig azt jelenti, hogy a becsült érték és az ajánlati ár közel azonossága nem adhatott alapot az alapos gyanú fennállásához. Az alperes helytelenül jutott arra, hogy csupán a becsült értékkel szinte megegyező összegű ajánlati ár ténye olyan körülmény, amely felveti a versenykorlátozó magatartás lehetőségét, ezért minden egyéb tény, bizonyíték vizsgálata nélkül alkalmaznia kellett volna a Kbt. 36. § (2) bekezdését. Nem bír relevanciával az alperes azon megállapítása, hogy a közbeszerzési terv nem vonja maga után az eljárás lefolytatásának kötelezettségét, mert ez nem változtat a nyilvánosságra hozás tényén, továbbá nem vitatottan lefolytatta a közbeszerzési eljárást. Az alperes 38. pontban rögzített érvelése sem helytálló, mivel a Versenyhivatal eljárása csak akkor indul meg, ha az alapos gyanú fennáll, amelyet viszont a bírálóbizottságnak kell megállapítania. Az alperesi érdekelt EKR-re hivatkozásának ugyan nincs perbeli jelentősége, ugyanakkor nem veszi figyelembe, hogy a becsült érték EKR-ben kitölthető közbeszerzési

terv űrlap nem adott lehetőséget a becsült érték feltüntetésére. A határozat nem hivatkozik a fedezet összegére sem, azonban a lefolytatott eljárás nem feltételes közbeszerzési eljárás volt, erre tekintettel a becsült értéknek megfelelő fedezet a rendelkezésére állt.

- [11] Az alperes mérlegelési tevékenysége nem felel meg a Kp. 85. § (5) bekezdésében foglalt feltételeknek, mert a konkrét ügy egyedi körülményeit nem vette figyelembe. Okszerűtlenül minősítette a jogsértést súlyosnak, mert az eljárása jellegéből adódóan (Kbt. 115. § szerinti eljárás) a szélesebb körű verseny biztosítása nem értelmezhető, ugyanakkor a versenyt azáltal biztosította, hogy öt gazdasági szereplőt felkért ajánlattételre. Nem volt helytálló a terhére értékelni, hogy a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetése szankció kapcsolódhat, mivel a támogatói utóellenőrzés már megtörtént, annak során a Magyar Államkincstár megállapította, hogy az eljárása megfelelt a Kbt. alapelveinek és a Kbt. rendelkezéseinek betartásával zajlott. A mérlegelés súlyosan megalapozatlan és kirívóan okszerűtlen azon okból is, hogy a becsült érték bárki számára megismerhető volt.
- [12] Az alperes a védiratában – a határozatban foglaltakat fenntartva – a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Védekezése szerint határozata helyesen megállapított tényálláson alapul, sem anyagi jogi, sem eljárásjogi jogszabályt nem sértett. A becsült érték összegével szinte teljesen megegyező ajánlati ár önmagában felveti a versenyt megakadályozó, korlátozó vagy torzító magatartás lehetőségét. A közbeszerzési terv nem vonja maga után a közbeszerzési eljárás lefolytatásának kötelezettségét, annak értékelésére akkor kerülhetett volna sor, ha a felperes eleget tesz a jogszabályi kötelezettségének.
- [13] Az alperesi érdekelt a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozása szerint a közbeszerzési terv csak a felperes honlapján szerepelt, azonban az EKR-be nem került feltöltésre, másrészt egyik dokumentumból sem volt megállapítható a felperes rendelkezésére álló fedezet mértéke, a megajánlott ár nem csak a becsült értékhez, hanem a rendelkezésre álló fedezet összegéhez is igen közeli értékű volt. Ezek együttesen felvetik a versenykorlátozó magatartás gyanúját. Ha minden érdeklődő gazdasági szereplő számára ismert lett volna a becsült érték és a fedezet, akkor vélhetően egynél több ajánlat érkezett volna.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [14] A felperes keresete – az alábbiak szerint – alapos.
- [15] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés *a*) pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívüli eljárásban bírálta el figyelemmel arra, hogy a felek tárgyalás tartását nem kérték és azt a bíróság sem tartotta szükségesnek.
- [16] A határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. Döntése meghozatala során figyelemmel volt a Kúria irányadó joggyakorlatára, amelytől nem tért el.
- [17] A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kellett bizonyítania.
- [18] A bíróság a felperes keresete alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az alperes a tények

okszerűtlen értékelésével állapította-e meg a felperes terhére rótt jogsértést.

- [19] A Kbt. 2. § (1) bekezdése szerint a közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő köteles biztosítani, a gazdasági szereplő pedig tisztelőben tartani a verseny tisztaságát, átláthatóságát és nyilvánosságát.
- [20] A Kbt. 36. § (2) bekezdése szerint amennyiben az ajánlatkérő az adott közbeszerzési eljárás során a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. §-a, vagy az EUMSZ 101. cikke szerinti rendelkezések nyilvánvaló megsértését észleli vagy azt alapos okkal feltételezi, köteles azt – a Tpv. bejelentésre vagy panaszra vonatkozó szabályai szerint – jelezni a Gazdasági Versenyhivatalnak.
- [21] Az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (EUMSZ) 101. cikk (1) bekezdése szerint a belső piacon összeegyeztethetetlen és tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása (...).
- [22] Az EUMSZ rendelkezése kiemeli néhány magatartást, amely különösen sérti ezen tilalmat, például az árak rögzítését és a piac felosztását. A Tpv. ezzel összhangban a 11. § (1) bekezdésben akként rendelkezik, hogy tilos a vállalkozások közötti megállapodás és összehangolt magatartás, valamint a vállalkozások egyesülési jog alapján létrejött szervezetének, köztestületének, egyesülésének és más hasonló szervezetének (a továbbiakban együtt: vállalkozások társulása) a döntése (a továbbiakban együtt: megállapodás), amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki. Nem minősül ilyennek a megállapodás, ha egymástól nem független vállalkozások között jön létre. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése sorolja fel azon magatartásokat, amelyekre ez a tilalom különösen vonatkozik, így például a vételi vagy az eladási árak meghatározása; a piac felosztása, amely magatartások a közbeszerzési eljárásokban tipikusan előfordulhatnak.
- [23] A Kúria Kf. 37.521/2019/10. számú ítéletében rögzítette, hogy a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 26-i 2014/24/EU Irányelv (továbbiakban: Irányelv) 18. cikke rendelkezik a verseny tisztaságának elvéről, 57. cikk (4) bekezdés d) pontja szerint az ajánlatkérő szerv kizárhat gazdasági szereplőt a közbeszerzési eljárásban való részvételből, illetve a tagállamok kötelezhetik az ajánlatkérő szervet a gazdasági szereplő kizárására a következő esetek bármelyikében: ha az ajánlatkérő szervnek kellően megalapozott információi vannak annak megállapításához, hogy a gazdasági szereplő más gazdasági szereplőkkel a verseny torzítására irányuló megállapodást kötött. Az Irányelvi rendelkezésekben megjelenő kellően megalapozott információk alapján az ajánlatkérőnek bizonyítania kell tudnia, hogy az ajánlattevők összehangolt magatartása a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki ([34]-[36] bekezdések). A Kúria kiemelte, hogy „a Kbt. szigorú követelményeket támaszt az ajánlatkérőkkel szemben a verseny tisztaságának biztosítására vonatkozó alapvető kötelezettségükhöz kapcsolódóan, egyben eszközöket is ad az ajánlatkérők kezébe, annak érdekében, hogy hatékonyan fel tudjanak lépni a verseny tisztaságát megsértő ajánlattevőkkel, részvételre jelentkezőkkel szemben. (...) Az ajánlatkérő köteles jelezni a Gazdasági Versenyhivatal felé, ha az eljárás során versenykorlátozó megállapodást észlel vagy gyanít” ([27] bekezdés). A Kbt. 36. § (2) bekezdés második fordulóját akként értelmezte, hogy az „alapos gyanú fennállásához az szükséges, hogy az ajánlatkérő a rendelkezésre álló dokumentumokra, bizonyítékokra tekintettel, alappal gondolhasson arra, hogy a konkrét esetben megvalósulhatott a jogsértés” ([40] bekezdés).
- [24] Nem hagyható azonban figyelmen kívül, hogy a versenykorlátozó magatartás bizonyítása

nehézségekbe ütközik. A Kúria Kvf.II.37.672/2015/28. számú ítéletében helytállónak értékelte a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.018/2015/14. számú, versenyügyben hozott ítéletében ennek körében kifejtett következő érvelését: A Tpv. 11. §-ába ütköző összehangolt magatartást az abban részes felek rendszerint igyekeznek titokban tartani. A versenytársak közötti versenykorlátozásról (kartellezésről) általában nem kötnek írásbeli megállapodást, azt nem szokták végrehajtható okiratba foglalni, hiszen mindnyájuknak az az érdeke, hogy a jogsértés rejtve maradjon. Éppen ezért a kartelljogsértések esetében általában nem áll rendelkezésre egyetlen, mindent eldöntő, egyértelmű, közvetlen bizonyíték, objektív, külső személy vallomása. A versenyhivatal eljárásban is a szabad bizonyítás elve érvényesül. „Ha a tényállás közvetett bizonyítékokon alapul, a következtetéseknek nagyobb szerep jut a jogsértés megállapításánál, de önmagában erre hivatkozással nem lehet állítani, hogy a tényállás csak vélelmezett lenne, feltételezéseken alapulna. A versenyjogsértés alátámasztása az alperes feladata, a feltárt egyes bizonyítékok logikai láncba fűzésével és az azokból levont okszerű következtetéssel – egyetlen, mindent elsöprő, közvetlen dokumentum hiányában is – megfelelően igazolhatja a jogsértés elkövetését” (Kúria Kvf.II.37.672/2015/28. számú ítélet [37] bekezdés). A Törvényszék T-110/07. számú, a Siemens AG kontra Európai Bizottság ügyben hozott ítéletében (a továbbiakban: T-110/07. számú ügyben hozott ítélet) – amelyet az Európai Unió Bírósága C-239. P. számú ítéletével helybenhagyott – az ítélezési gyakorlatot – számos más ítéletre hivatkozással – bemutatva vizsgálta a kartell létezésének bizonyítására vonatkozó elvárásokat, szabályokat. Ítéletének 48. pontjában rögzítette, hogy a versenyellenes magatartás vagy megállapodás létezésére tehát bizonyos egybeesésekből és jelekből olyan következtetéseket lehet levonni, amelyek együttes vizsgálata egyéb összefüggő magyarázat hiányában a versenyjogi szabályok megsértésének bizonyítékát nyújthatják. Ugyanakkor az ítélet 49. pontja szerint az is vizsgálendő (e körben a vállalkozásokra hárul a bizonyítás terhe), hogy az érintett vállalkozások (jogsértőként feltételezett) piaci magatartására van-e más, hihető, észszerű magyarázat, mint a versenyjogsértés (lásd a Kúria fenti ítéletének [112] bekezdését).

- [25] A versenyhatósági eljárásban a fentiek szerint elvárt bizonyítási struktúra a közbeszerzési eljárásban is mérvadóként szolgálhat, azonban az alperes helytállón utalt arra határozatában, hogy a jogsértés teljes körű kivizsgálása a versenyhatóság hatáskörébe tartozik, az ajánlatkérő feladata e körben eltérő. A közbeszerzési eljárás ajánlatkérőjének feladata nem a jogsértés megállapítása, hanem a jogsértés gyanúja esetén annak közlése a jogsértés vizsgálatára hatáskörrel rendelkező szerv felé. Az ajánlatkérőtől ezért nem várható el a versenyjogsértés bizonyítottságának magasabb foka, mint a versenyhatóságtól.
- [26] A Kbt. 36. § (2) bekezdés első fordulata szerint az értesítési kötelezettség nyilvánvalóan fennáll a versenyjogsértésre vonatkozó egyértelmű bizonyíték észlelése esetén. Azonban a rendelkezés második fordulata szerint akkor is fennáll, ha egyértelmű bizonyítottság nincs, azonban a rendelkezésre álló dokumentumok, bizonyítékok alapján az ajánlatkérő alappal gondolhat arra, hogy a konkrét esetben megvalósulhatott a jogsértés.
- [27] Az utóbbi esetkörben hangsúly van „az alapos okkal” követelményén is. Az értesítési kötelezettség abban az esetben még nem áll fenn, ha az ajánlatkérő „csak feltételezheti a versenyjogi szabályok esetleges sérelmét”, a feltételezést alá kell támasztani valamilyen alapos okkal, vagyis a bizonyítékok logikai láncba fűzésével és az azokból levont okszerű következtetéssel le kell tudni vezetni a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján feltárt tények és a versenyjogsértés feltételezése közötti okozati összefüggést. Az alperes ezért nem megfelelően állapította meg határozatában az ajánlatkérői felelősség elvárható mértékét. Az ajánlatkérői vizsgálat és értékelés során gondosan és körültekintően szükséges eljárni, alapos ok nélkül nem tehető versenyhatósági bejelentés. Utal arra a bíróság, hogy a versenykorlátozó ajánlattevői magatartás a Kbt. 62. § (1) bekezdés o) pontja szerint a kizárás következményével jár. Ezért az ajánlatkérőnek minden rendelkezésére álló releváns információt figyelembe kell

vennie annak megítéléséhez, hogy vannak-e olyan egybeesések és jelek, amelyekből okszerű következtetés vonható le a versenyjogi szabályok megsértésének feltételezésére.

- [28] Ugyanez a követelmény az alperes jogorvoslati eljárásában is fennáll. Az alperes nem hagyhat figyelmen kívül olyan tényt vagy körülményt, amely a felperesi kötelezettség fennállása vagy fenn nem állása körében releváns lehet. Visszautalva az EUB Törvényszékének T–110/07. számú ügyben hozott ítéletére az ügyben releváns, hogy van-e a versenyjogsértésen kívüli észszerű magyarázat az érintett vállalkozás jogsértőként feltételezett piaci magatartására.
- [29] Jelen ügyben az alperes arra alapította a felperes jogsértő mulasztásának megállapítását, hogy a nyertes ajánlat összege szinte teljesen megegyezett a becsült érték összegével. Ez álláspontja szerint önmagában olyan körülményként lett volna értékelendő, amely „felveti” a versenyt megakadályozó, korlátozó vagy azt torzító magatartás „lehetőségét”. Ezen alperesi megállapítás alapján a bíróság – a fent rögzített érvelés mentén – hangsúlyozza, hogy az alperes fogalomhasználata nem igazodik a jogszabályi követelményhez, a „lehetőség felvetődése” ugyanis még nem elegendő az értesítési kötelezettség bekövetkezéséhez, ahhoz az alapos ok levezetése is szükséges. Az alperes nem állapíthatja meg a felperes mulasztását annak bemutatása nélkül, hogy milyen logikai összefüggés mentén kellett volna a felperesnek arra következtetnie, hogy a Tptv. 11. §-a, vagy az EUMSZ 101. cikke szerinti rendelkezéseket a nyertes ajánlattevő megsértette. Pusztán abból, hogy az ajánlati ár közelít a becsült értékhez, még nem következik a versenykorlátozó magatartás. Jelen ügyben az alperes az oksági összefüggés bemutatásával adós maradt.
- [30] Az alperes továbbá nem adott magyarázatot arra, hogy miért nem tekintette relevánsnak a kezdeményezésben még nem szereplő, de a felperes által az eljárás során hivatkozott azon tényt, hogy a becsült érték a felperes honlapján már előre is megismerhető volt az érdeklődő gazdasági szereplők számára. A felperes által hivatkozott honlapon (<https://mateszalka.hu/fejlesztések/2016-01-06-16-52-45/kozbeszerzesi-terv>) a bíróság számára is fellelhető volt a közbeszerzési terv, a bíróság is meggyőződött arról, hogy annak melléklete a felhívásban rögzítettel azonosan tartalmazta a közbeszerzési eljárás megnevezését és becsült értékét. A felperes ezért okszerűen érvelt azzal, hogy a közbeszerzési terv közzététele miatt számíthatott arra, hogy a várhatóan beérkező ajánlatok a nyilvánosságra hozott becsült érték közelében lesznek. Az ajánlattevők az ajánlataik benyújtására a közbeszerzési terv nyilvánosságra hozatalával már felkészülhettek. Az alperes ezért teljesen okszerűtlenül zárta ki az értékeléséből a felperes által hivatkozott ezen jelentős körülményt azzal az irreleváns indokkal, hogy a közbeszerzési terv nem vonja maga után az abban megadott közbeszerzésre vonatkozó eljárás lefolytatásának kötelezettségét, különös tekintettel arra, hogy a felperes utóbb megvalósította a közbeszerzési eljárást, mégpedig a közbeszerzési tervben foglaltak szerinti feltételekkel.
- [31] Önmagban tehát a becsült érték és az ajánlati ár közel azonossága – az ügyben releváns további tények, bizonyítékok vizsgálata nélkül – nem adhatott alapot az alapos gyanú fennállásához, erre a felperes megalapozottan hivatkozott. Az alperes hiányos értékelése és az, hogy okszerűtlen indokkal állapította meg a felperes terhére rótt jogsértést, az alperes terhére esik.
- [32] A bíróság a közigazgatási perben nem léphet túl az alperesi vizsgálat keretein, és nem adhat a keresettel támadott döntésbe foglaltaktól eltérő indokot a jogsértés megállapításának, mert azzal súlyosan megsértené a Kp. 85. § (1) bekezdésében rögzített kereseti kérelemhez kötöttség elvét és a felperes Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított jogorvoslatához fűződő jogát. Ezen okból nem értékelhette a bíróság az alperesi érdekeltnek a perben felhozott, de az alperesi határozatban nem megjelenő érvelését.
- [33] A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes a tények hiányos és okszerűtlen értékelésével, jogsértően állapította meg a felperes terhére rótt jogsértést. A bíróság ezért a felperes elsődleges kereseti kérelemnek helyt adva – a Kbt. 172. § (1) bekezdése és a Kp. 90.

